

Küçük periler

Yazan Sophie de Mullenheim
Resimleyen Dorothée Jost
Çeviren Özgür Deniz Kaya

*Hayvanat bahçesinde
sihir*

Küçük periler

Defne

Gruptaki en becerikli peri yaratıcı, obur ve utangaç Defne'dir. Ada ve Zeynep adında iki arkadaşı olan Defne'nin içinden büyük küçük her türlü objeyi çıkarabildiği sihirli, küçük bir de çantası vardır. Ayrıca sihirli güneş gözlüklerini taktığı zaman görünmez olabilir!

Zeynep

Sportif, sakar, akli havada olan Zeynep perilerin en cesurudur. Defne'nin arkadaşı ve Ada'nın kız kardeşidir. Zeynep'in tulumunun cebinde renkli tebeşirleri vardır. Sihir yapmak istediğinde yerlere veya duvarlara gerçek olmasını istediği şeylerin resmini çizer ve çizdiği şeyler sihirli bir şekilde gerçekleşir. Yere bir seksek oyunu çizdiğinde ve içine zıpladığındaysa gökyüzüne kadar uçabilir.

Ada

Konuşkan, süslü ve bir o kadar da korkak Ada ise gruptaki en çalışkan peridir. Defne'nin arkadaşı ve Zeynep'in küçük kız kardeşi olan Ada'nın bileğinde on farklı renkte boncuktan oluşan bir bilekliği vardır. Sihir yapmak istediğinde, bilekliğini çevirerek sihirli sözcükleri söyler ve sihir gerçekleşir. Ada'nın bir başka olağanüstü yeteneği daha vardır... Ada hayvanlarla konuşabilir.

İçindekiler

Kaçak	s. 6
Sıcaktan bunalan kutup arısı !	s. 14
Panterin büyük uzuntusu	s. 22
Hayvanat bahçesindeki tehlike !	s. 30
Mutlu bir beraberlik	s. 38

Kaçak

Her sabah Defne papağanlar, maymunlar ve su aygırları tarafından uyandırılırdı. Hayvanat bahçesi yatak odasına o kadar yakındı ki hayvanların güzel seslerini duyabilmek için penceresini hiç kapatmazdı.

O sabah küçük peri uyurken dışarıdan kulakları sağır edecek kadar yüksek bir siren sesi geldi ve küçük peri yatağından fırlayarak uyandı.

« Alarm ! » diye çığlık attı Defne. « Hayvanlardan biri kaçmış olmalı. »

Defne bir dakika bile kaybetmeden ayakkabılarını giyip, küçük sihirli çantasını alarak sokağa fırlayıverdi.

Dışarıda bir kargaşa vardı. Herkes vahşi hayvanlarla karşılaşmaktan çok korktuğu için koşarak evine gidiyordu. Hayvanat bahçesinin sireni en son çaldığında yavru bir aslan kaçmıştı. Neyse ki itfaiyeciler onu kısa sürede bulmuştu. Defne ve arkadaşları Ada ile Zeynep'in müdahale etmesine gerek kalmamıştı. Fakat bu kez itfaiyecilerin o kadar şanslı olup olamayacaklarını kim bilebilirdi ki? Aslında küçük bir sihir hiç de fena olmazdı.

Defne yalnızdı ama bu sorunla nasıl başa çıkabileceğini biliyordu.

Küçük peri hayvanat bahçesinin kapısına geldiğinde, hayvanat bahçesinin müdürü çok sinirliydi, ellerini sağa sola sallayarak bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Defne hiç zaman kaybetmeden « Hangi hayvan kaçtı ? » diye sordu.

Müdür gözlerine inanamadı, bu küçük kızın orada ne işi vardı ? Üstelik de üzerinde pijamasıyla !

Müdür « Evine dön. » dedi Defne'ye.

– Peki ama hangi hayvan kaçtı... ? diye ısrarla sordu Defne.

– Beyaz yelesi zebra ! Hadi git ! dedi müdür yüksek sesle.

Defne de gidiyormuş gibi yapıp yan taraftaki çalıların arasına saklandı. Elini çantasının içine atarak sihirli gözlüklerini çıkardı ve gözlüklerini takar takmaz görünmez oluverdi. Sırf eğlence olsun diye müdürün hemen burnunun dibinden geçerek hayvanat bahçesine girdi. Müdürün çenesi gıdıklandı.

Defne yürüdükçe hayvanlar kafeslerinde hareketlenmeye başladılar. Hayvanlar onu göremeseler bile varlığını hissediyorlardı. İnsanlar ise tam tersine hiçbir şeyin farkına varmıyorlardı. Küçük peri, zebraların kafesinin tam yanında bir çalının arasına saklanarak ne yapacağını düşünmeye başladı. Kafeslerin parmaklıkları arasında bir zebranın çizgileri kolaylıkla gizlenebilir, bulunması gerçekten zor olurdu. Onu saatlerce aramanın hiçbir anlamı yoktu. Kendi kendine kafese dönmesi için bir yol bulmak gerekiyordu.

Defne sihirli çantasını işe yarar bir şeyler bulma ümidiyle karıştırdı. Çantasından sırasıyla, önce içinde sihir formülleri yazan bir kitap, bir parça pamuk ipliği, melek saçı tokası ve annesinin mutfakta kullandığı mutfak robotuna benzeyen tuhaf bir makine çıkardı.

« Buldum ! » diye sevindi Defne.

Çantasını biraz daha karıştırdıktan sonra, üzerinde çeşitli kelimeler yazan küçük kâğıt parçaları bulmuştu.

Defne ihtiyacı olan kelimeleri seçmeye başladı: çimen, aslan, güneş, toprak, zürafa. Sonra kâğıt parçalarını, o tuhaf makinenin içine attı ve kelimelerin kokusu bir anda havaya yayıldı.

Kısa bir sürede aslan, çimen, güneş, toprak ve zürafaların kokusu tüm hayvanat bahçesini sarıverdi.

Defne havayı kokluyordu. Kendimizi gerçekten Afrika'da gibi hissediyoruz, diye düşündü.

Havayı daha iyi koklamak için zürafa kafesindeki kocaman hayvanlar boyunlarını uzatıyordu ! Ülkeleri gerçekten güzel kokuyordu.

Dinleniyor olmalarına rağmen, aslanların burunları sevinçten titremeye başladı. Maymunlar ise ağaç dallarında kıpırdanmaya başlamış heyecan çılgınlıkları atıyorlardı.

Aniden, çekimser bir tavırla bodur bir gölge yaklaştı. Zebra hatıra dolu bu kokuya karşı koyamamıştı. Burnu havada bu tatlı kokunun hiçbir damlasını kaçırmamak için yürüdü.

Tedbirli olan Defne makinesini aldı ve zebranın kaçtığı kafesin girişine koydu. Hayvan hiç tereddüt etmeden onu takip etti.

Kafesin kapısını dikkatli bir şekilde kapatarak, « İşte bu kadar ! » diye tebrik etti kendini Defne.

Küçük peri Afrika'nın güzel kokusunu hayvanat bahçesinde dalgalandırmaya devam etti. Şimdi gitme zamanı. İtfaiyeciler geldiklerinde zebranın kafesine döndüğünü görecekler.

Makinesini sihirli çantasına koymadan önce Defne küçük bir kâğıt daha aldı ve parçalama makinesinin içine attı. O an bütün hayvanat bahçesine ve şehre mutluluk kokusu yayıldı.

